

Bachmann Jakab És A Felesége

A kép az 1880-as években készült, Budapesten Jacob Bachmann dédapámról és a feleségéről, Büchler Rózáról. 'Jacob Bachmann 1846-ban Kisenevben [Kisinyovban] született, vallásos zsidó szülőktől. Gyönyörű tenorhangja volt, beiratkozott hát a szentpétervári zeneakadémiára. Arthur Rubinstein tanítványa lett, operaénekesnek készült. Korán megnősült, és apósa, akinek szemében a színészi pálya egyet jelentett az eretnekséggel, fogadalmat tétetett vele, hogy kántor lesz. A felesége korán meghalt' (Krämer Mária--Krämer Zsuzsa: *Az álmok élnek*, CET Belvárosi Könyvkiadó, Budapest, 2001). A dédapám főkántor volt a Rumbach Sebestyén utcai zsinagógában, a [második] felesége meg zongorista. A dédapám itt, Pesten ismerkedett meg a későbbi második feleségével, Büchler Rózával. Azon kívül, hogy főkántor volt, koncerteket adott. És volt egy állandó zongorakísérője. Az egyik ilyen koncert alkalmával, amikor elment a koncert színhelyére, közölték vele, hogy nagy baj van, mert az állandó zongorakísérő megbetegedett, és nem tudott eljönni, de a

Zeneakadémiáról szereztek egy zongoristát, aki nagyon tehetséges, mindent tudni fog, nem is kell próbálni. Úgyis kezdődik rögtön a koncert. Az én nagyapám [dédapa] szörnyen meg volt ijedve, felment a színpadra, rögtön odanézett a zongorához, hogy ki az a zongorista, aki őt kísérfni fogja. És egy kislány volt. Mire olyan ideges lett, hogy megbotlott a saját lábában, és teljes hosszában végigvágódott a színpadon. Na, ez a kislány volt a Büchler Róza, aki három hónap múlva a felesége lett. Mindenki nagyon szerette. Úgy hívták a családban, hogy Csecsemama! Olyan szép volt, csecse az szép. Csontvelôrákban halt meg 1929-ben, én nem is ismerhettem. Mindenkivel jôban volt, finomakat fôzött, és remekül zongorázott. Jellemzô, hogy mindenki mennyire szerette, az én szüleim elváltak, amikor én másfél éves voltam, és apám senkit nem szeretett a családból, de amikor azt mondta, hogy Csecsemama, akkor könnyes lett a szeme. Annyira szerette ô is.